

Пре тачно годину дана, у чланку [На бриселским шинама](#), вајкао сам се да је Тадић, након капитулације од 9. септембра, готово потпуно налегао на колонијалну пругу Брисела и Вашингтона, којом се од тада послушно котрља. Штавише, жалио сам се, не само Тадић, већ и целокупна наша политичка класа – у коју не спадају само политичари, него и новинари и „јавни интелектуалци“ – прихватила је „бриселске шине“ као једини пут којим се сме ићи. И без обзира што нас на тој колонијалној прузи сачекују којекакви униформисани разбојници-скретничари и уцењују, пљачкају и понижавају, наша политичка класа захтева да се од бриселских шина не одступа, јер ће нас у противном, ваљда, прогутати некаква страшна социјалистичко-националистичко-руско-азијска Бабарога.

У међувремену је ЕУ почела да пуца по свим шавовима, па је и Тадић јесенас показао макар минимум достојанства, одбивши да се одрекне Резолуције 1244 у замену за добијање кандидатуре и – изуземо ли то што је изгубио изборе - ништа се страшно није десило. Јер, када су видели да и Србија може да каже макар мало и стидљиво „не“, бриселески бирократи су нам, три месеца доцније, ипак уделили ту кандидатурску милостињу. Али, наша политичка класа остала је замрзнута у својој ЕУ-лудости (или подлости?), настављајући да залуђује народ причама о Мисиру који нас чека, чим у своје мозгове уградимо чипове са „европским вредностима“.

А онда се у нашој државној локомотиви променио возовођа. После веште [представе са „изборном крађом“](#) и [„сиротим ујаком из провинције](#)“, мучени путници су изгласали новог машиновођу, све се надајући некакаквој промени. Али, прво што је нови возовођа урадио било је то да се закуне да „нема скретања са бриселских шина“. Како би то још јаче нагласио, „сироти ујак из провинције“ позвао је једног од главних бриселских скретничара да му одржи говор на инаугурацији, наредио је да се уз то има одсвирати и бриселска химна, за прву званичну посету изабрао је баш бриселску базу „скретничара-разбојника“, а још је тамо изјавио да су сви њихови уцењивачки захтеви сасвим лепо „[испуњиви](#)“!

Старе шине – нови возовођа

Пише: Слободан Антонић
среда, 20 јун 2012 21:50

